

DOMOVNÍK

č. 7 – ZÁŘÍ 2020

CITÁT MĚSÍCE: „Neboj se změny. Možná to dopadne ztrátou něčeho dobrého, ale pravděpodobně to dopadne získáním něčeho lepšího.“ Ralph SMARTH, britský psycholog a spisovatel (nar. 1986)

Dále čtete

- Sportovní den (nejen) pro klienty (str. 3)
- Jak zvládají hygienická nařízení seniři? (str. 5)
- Sedmdesát let od ostudné Akce Ř (str. 6)

Stěhování finišuje, v září už budou dílny v novém

Celé prázdniny probíhaly stavební práce v rozsáhlých prostorách části bývalé strojní traktorové stanice v Jaktarži, které se stanou novým domovem Chráněných dílen Charity Opava. Ty se zde také postupně stěhují z původních prostor ve Velkých Hošticích, z areálu ředitelství Charity Opava v Jaktarži a z Vlastoviček. Kompletně by měly být dílny přestěhovány zhruba v polovině září, náročný bude ještě převoz velkého lisu a kontejnerů z Velkých Hoštic. V září by se už s novým areálem během malé interní slavnosti měli seznámit všichni pracovníci Charity Opava. Oficiální slavnostní otevření je připraveno na čtvrtek 8. října, kdy nové prostory požehná za účasti řady hostů biskup Martin David. Ten si nové prostory v doprovodu diecézní ekonomky Marty Hruškové prohlédl již srpnu.

Část rozsáhlého areálu bývalé strojní traktorové stanice na ulici Přemyslovců v Jaktarži získala Charita Opava za zásadního přispění Biskupství ostravsko-opavského. Všechny prostory však byly značně zanedbané a musely projít rozsáhlou rekonstrukcí. Charitní dílny dnes obývají dva objekty – bývalou administrativní budovu a čtyři rozsáhlé haly se zázemím. Několikapatrová administrativní budova bude pracovištěm šiců, tkáčů, vyšíváči a keramické dílny a bude se zde provádět také gravírování a sítotisk. Ve

čtyřech halách pak bude sídlit chráněná technická a kompletační dílna. Velká kapacita areálu umožní další rozvoj zaměstnávání zdravotně handicapovaných, kterému dosud bránily nedostatečné prostory. Přestěhovat několik dílen najednou je velmi náročné. „Nejprve jsme v červenci stěhovali nové neobsazené šatní skříňky, stoly, židle a obecně materiál, který nepotřebujeme,“ popisuje zástupce ředitele Charity Opava Tomáš Schaffartzik. „Pak jsme z důvodu velkých rozměrů a hmotnosti ještě před pokládkou dlaž-

by přestěhovali tři keramické pece a laser,“ dodává. Hlavní část stěhování ale připadla na srpen a září.

Charita Opava dnes zaměstnává více než 270 lidí, z toho je 170 osob se zdravotním handicapem. Ti všichni pracují v sedmnácti střediscích na mnoha místech Opavy. Aby si mohli nové prostory prohlédnout, připravila pro ně Charita Opava na září interní slavnostní otevření s malým občerstvením. I tak by se sem všichni najednou nevešli, proto budou přicházet postupně podle připraveného harmonogramu. Kromě zaměstnanců všech středisek se dostane také na členy Klubu sv. Anežky – dobrovolného sdružení Charity Opava. Oficiálního slavnostního otevření 8. října se kromě biskupa Martina Davida zúčastní řada hostů včetně zástupců Moravskoslezského kraje, Magistrátu města Opavy, Úřadu práce a dalších partnerů Charity Opava. I na ně čeká po prohlídce nefalšovaný dílenský guláš.

Slovo ředitele

Dopadne to dobře!

Z m ě n a vyvolává ve většině z nás obavy. Najednou musíme opustit jistotu zaběhaných kolejí, v nichž jsme se cítili bezpečně, aniž bychom věděli, co nás čeká. A o slovo se hned hlásí pochybnosti a strach z neznámého. Zvládnou to? Co když se pro mne vše zhorší?

Ještě než budete pokračovat ve čtení, podívejte se na citát měsíce, který otevírá toto vydání Domovníku. Britský psycholog Ralf Smart své sdělení začíná takto: „Nebojte se změny.“ A právě to bych chtěl vzkázat všem našim zaměstnancům, pro které bude letošní září znamenat změnu opravdu zásadní. Všechny naše chráněné dílny se z Jaktarže, Velkých Hoštic a Vlastoviček sestěhují do nově zrekonstruovaných prostor části bývalé strojní traktorové stanice v Jaktarži. Pokud bychom s našimi technickými, šicími, keramickými či kompletačními dílnami ustrnuli ve vývoji a spokojili se s tím, co máme, asi bychom si ušetřili spoustu práce, starostí, nervů, ale i obav. To vše nás provázelo a stále provází při rekonstrukci prostor, které jsme převzali ve velmi špatném stavu. Jsem si ale jist, že časem bychom o tento zdánlivý klid přišli, protože bychom nebyli schopni obstát před konkurencí. Bez možnosti dalšího rozvoje by našim dílnám hrozil zánik.

Přesunem do nových, dnes již krásně zrekonstruovaných prostor, získáme mnohé. Zaměstnanci nové modernější pracovní prostředí, management možnost dalšího rozvoje a zaměstnávání dalších lidí, kteří by na otevřeném trhu práce neuspěli. Ano, možná něco malého každý z nás skutečně ztrácí, ale před námi je nová etapa plná nadějeplných vyhlídek. Nebojte se, dopadne to dobře!

Jan HANUŠ

✚ ZÁŘÍ

Dary pro klienty Charity Opava

Je potěšující vědět, že lidé, firmy i instituce nezapomínají na klienty Charity Opava ani v časech koronakrizy. A tak si v tomto Domovníku můžete přečíst o tom, jak pro nás opavští basketbalisté vybrali v akci „Opavská 5“ už čtyřiceti tisíc korun, že klienti Radosti získali podporu z kampaně „Mentální obohacení“, nebo že jim poskytla dar pět tisíc korun moto kavárna Betty Café. Děkujeme!

— ZÁŘÍ

Opět přísnější hygienická opatření

Už tak náročnou logistiku při stěhování chráněných dílen do nových prostor bývalé strojní traktorové stanice v Jaktarži zkomplikovala přísnější opatření, která vydala v polovině července krajská hygiena z důvodu výskytu lokálních ohnisků nákazy koronavirem v Moravskoslezském kraji. Mimořádné opatření č. 15/2020 se projevilo také na provozu středisek Charity Opava. Podrobnosti na str. 2.

STALO SE

- **Přečtěte si naši výroční zprávu za rok 2019**

Výroční zpráva jubilejního roku Charity Opava je hotova. Přečtěte si, čeho jsme dosáhli a jak jsme si vedli v roce 2019. Výroční zprávu si můžete přečíst nebo stáhnout na stránkách Charity Opava www.charitaopava.cz.

Výroční zpráva
Charita Opava 2019

- **Vlaštovičky si udělaly výlet do Bartošovic**

Záchrannou stanicí v Bartošovicích nedaleko Nového Jičína navštívili koncem července obyvatelé Domu sv. Cyrila a Metoděje. Absolvovali zde dvouhodinovou komentovanou prohlídku, během které se například dovedli, že nejvíce zvířat se dostane do záchranné stanice po střetu s dopravním prostředkem a také po popálení elektrickým proudem. „Bylo výborné, že na některá živá zvířata jsme si mohli i sáhnout,“ pochvaluje si jeden z návštěvníků Bedřich Ratiborský. „A pokud to nešlo, byla k dispozici také zvířata vycpaná či preparovaná, a na ty jsme si již sáhnout mohli,“ dodává.

KALENDÁRIUM

- **29. září 1996** byl otevřen a vysvěcen **Dům sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené ve Vlaštovičkách.**
- **27. září 2001** vznikl denní stacionář **Mravenček.** Příští rok budeme slavit dvacet let!
- **Pod názvem Občanské judo** začalo v **září roku 2010** vycházet pravidelně každý týden v týdeníku **REGION OPAVSKO** **poradenství Občanské poradny a krizové služby Fénix.** Je to tedy už deset let, co naše střediska poskytují cenné rady občanům také prostřednictvím regionálního tisku.
- **Hvězdnou návštěvu jsme přivítali loni v září.** Charitu Opava navštívili herci Dejvickeho divadla Klára Melišková a Ivan Trojan. A od té doby je už jen málo našich klientů, kteří nemají vlastní selfičko s Andělem Páně.

V červenci nás opět postihla přísnější hygienická opatření

Vinou lokálních ohnisků nákazy koronaviru začala v Moravskoslezském kraji od poloviny července platit přísnější opatření vydaná krajskou hygienou. Mimořádné opatření č. 15/2020 se projevilo také na provozu středisek Charity Opava

Bez omezení byly klientům k dispozici všechny tři terénní služby Charity Opava, tedy Charitní pečovatelská služba, Charitní ošetrovatelská služba a mobilní hospic Pokojný přístav. Ošetrovatelky a zdravotní sestry průběžně dodržovaly přísná bezpečnostní pravidla a častěji k dezinfekci používaly také ozonizátor. Nově zavedená opatření se dotkla také provozu Denního stacionáře Mravenček. „Dodržujeme zvýšená hygienická opatření a používáme také ozonizátor,“ popisuje vedoucí střediska Jana Konopková. Z preventivních důvodů zde také v září zrušili plánovaný Den otevře-

ných dveří.

Podobně na tom jsou v Denním stacionáři pro seniory. „Naši klienti k nám přicházejí hlavně proto, aby nebyli sami a mohli se pobavit. Proto je pro ně i pro nás problematické mít neustále nasazenou roušku. Klienti nerozumí, lidé s demencí nechápu, proč by měli nosit roušky,“ říká vedoucí stacionáře Jana Řehulková. Rozhovor o tom, jak se s koronavirovými opatřeními vyrovnávají klienti, čtěte na str. 5. Zpřísnění se ovšem projevilo na provozu Chráněného a podporovaného bydlení pro duševně nemocné. Návštěvy sem mohly přicházet

pouze s ochranou horních cest dýchacích, podmínkou je respirátor třídy 2. Omezením podle nařízení Psychiatrické nemocnice Opava podléhá také sociální šetření a kontakt s novými zájemci, který by měl proběhnout ideálně mimo budovu a opět s respirátorem č. 2. Důkladnější hygiena a čištění prostor desinfekcí zde probíhá průběžně.

Rovněž v sociálně terapeutické dílně Radost museli opět zavést roušky a měřit klientům při nástupu teplotu. Provozní doba a stravování ale zůstaly v běžném režimu. „Musíme uhlídat mezi klienty větší rozestupy,“ říká vedoucí střediska Tereza Šenková. V Radosti mají také k dispozici ozonizátory, díky čemuž mohli místnosti častěji dezinfikovat.

Wellness centrum nemohlo poskytovat saunu a koupele, povoleny byly masáže za přísnějších hygienických pravidel. Ve stejném režimu pracovaly také chráněné dílny. Provoz i zakázky jsou běžné ve Vlaštovičkách i Jaktarži, kde zaregistrovali větší poptávku po rouškách. Dílny ale opatření postihla sekundárně – obce a města rušily letní trhy a jarmarky, které pro nás bývaly komerčně velmi zajímavé. Otevřena mohla naštěstí zůstat prodejna v obchodním centru Breda & Weinstein.

Všichni teď napjatě čekáme, zda nepřijdou spolu s druhou vlnou koronakrizy další omezení. Doufejme, že ne.

Radost se v bludišti neztratila

Dobrodružné hledání cesty a plnění úkolů v kukuřičném bludišti v Opavě podstoupili o prázdninách klienti sociálně terapeutické dílny Charity Opava Radost. Do svého labyrintu KUKUŘIČÁCI v poli mezi Jaktarži a Zlatníky je pozvali provozovatelé této stále populárnější letní atrakce. A čekalo je zde nejedno překvapení.

Patnáct klientů s doprovodem se rozdělilo na tři skupinky, aby v bludišti vzrostlé kukuřice, které je větší než fotbalové hřiště, hledalo tabulky s písmeny do skládačky. Jednotlivá písmena pak doplňovali do hrací kartičky. Úkolem bylo nejen najít všechna písmena a sestavit z nich tajemku, ale také nezabloudit a na-

jit cestu zpět. Uspěli všichni, a tak si každý mohl odnést jako odměnu malý dárek v podobě odznaku s figurkou maskota bludiště kukuřičáka.

Speciální bonusovou odměnou pro klienty Radosti bylo také setkání se studentkou Barčou, která je zde na brigádě. Znají se s ní totiž z loňska,

kdy spolu obsluhovali ve speciální Kavárně pro Radost v Obchodním centru Silesia. Opětovné setkání se tak neobešlo bez řady společných fotografií.

Unikátní bludiště v kukuřici pro malé i velké s interaktivní hrou na čas a hádankami s odměnou je otevřeno na Pískové ulici mezi Jaktarži a Zlatníky denně až do 30. září. Zájemci si mohou vybrat z celé řady zábavných programů.

Podrobnější informace najdete na <https://kukuricaci.cz/>.

Sportovní den (nejen) pro klienty bude bořit bariéry

Již potřetí se v sobotu 19. září stane areál fotbalového hřiště v Kylešovicích svědkem sportovního klání ve velmi netradičních disciplínách. Na akci Sportovní den (nejen) pro klienty, pořádanou Charitou Opava a Okresním fotbalovým svazem Opava, si návštěvníci mohou změřit síly v slalomu na invalidním vozíku, hře šupec, zvukové střelbě, jízdě na dvoukole, překážkové dráze či speciálních ruských kužlákách. Výtěžek z akce, jejíž součástí je fotbalový turnaj, bude věnován mobilnímu hospici Pokojný přístav.

Předchozí dva ročníky této akce, na které si můžete změřit síly v disciplínách, určených lidem s handicapem, se setkaly s velkým zájmem malých i velkých návštěvníků. Stejně jako v předchozích letech i letos bude součástí sportovního odpoledne fotbalový turnaj a bohatý doprovodný program.

V něm nebude chybět například ukázka masáže šíje Wellness centra Charity Opava, měření krevního tlaku a řada atrakcí pro děti. Kromě netradičních soutěží na všechny čeká občerstvení, například skvělá káva z motto kavárny Betty Café, kterou Vám připraví klienti Charity Opava. Každý ze

soutěžících si také odnese diplom a originální medaili. Fotbalový turnaj bude v areálu kylešovského sportovního hřiště na ulici U Hřiště zahájen v 9 hodin. V 9.30 hodin se sportoviště otevře pro klienty opavských sociálních organizací a širokou veřejnost. Záštitu nad akcí, která potrvá přibližně do 14 hodin, převzal senátor Herbert Pavera.

„Stejně jako v přechozích dvou provedených ročnících může být i tato akce pro celou rodinu vítaným zpestřením sobotního dopoledne, během kterého můžete prožít den s klienty sociálních organizací a díky tomu je lépe pochopit,“ zve všechny ředitel Charity Opava Jan Hanuš. To vše podle něj může přispět k odstranění některých bariér ve vzájemné komunikaci. Na prvním ročníku sportovního dne se na Pokojný přístav vybralo přes 70 tisíc korun, druhý ročník již přinesl výtěžek více přesahující 126 tisíc korun.

Výstava MŮJ SVĚT míří do Ostravy, v listopadu a prosinci je stále volná

Výstava vítězných fotografií 12. ročníku fotosoutěže MŮJ SVĚT pořádané pod patronací prof. Jindřicha Štreita Charitou Opava pro zaměstnance, dobrovolníky a klienty Charit celé republiky, míří po dvou měsících, kdy byla vystavena na zámku v Raduni, na další místo. V září a říjnu ji bude hned na dvou místech hostit Charita Ostrava.

Premiérovou výstavu vítězných snímků 12. ročníku fotosoutěže MŮJ SVĚT v Historické výstavní budově Slezského zemského mu-

zea v Opavě bohužel v půli března přerušila koronavirová krize. Na dva měsíce se tak ocitly ve skladu také všechny fotografie, které by za normálních okolností ihned po ukončení opavské výstavy zamířily do dalšího města. Už v červnu ale díky postupnému uvolňování restrikcí proběhla vernisáž výstavy na zámku v Raduni, kde byly snímky k vidění po celé prázdniny.

V Ostravě budou snímky vystaveny v září a říjnu v Charitním domě sv. Hedviky a poté v Charitním domě sv. Václava – domově pokojného stáří. Další termíny do konce roku jsou ale stále volné. Pokud byste měli zájem výstavu uspořádat také ve Vašem městě, pište na mail mludek@charitaopava.cz, rádi vám ji bezplatně zapůjčíme. Přeprava fotografií na lehkém pěnovém materiálu i instalace výstavy jsou velmi jednoduché.

STANE SE

• Klub sv. Anežky po pandemii opět na scéně

Po několikaměsíční pauze z důvodu koronavirové krize se v září konečně opět potkají členové Klubu sv. Anežky - dobrovolného sdružení Charity Opava. Po informativní schůzce v úterý 1. září se o týden později podívají na exkurzi do prostor bývalé strojní traktorové stanice v Jaktari, kam se stěhují všechny chráněné dílny Charity Opava. V úterý 15. září bude následovat poprázdňinové posezení na zahradě v domě U svaté Anežky na Kylešovské ulici s opékáním, k němuž zahraje akordeonový orchestr Andante pod vedením dirigentky Hany Noskové ze ZUŠ V. Kálíka v Opavě. Závěrečné setkání bude v úterý 22. září patřit besedě MUDr. Nely Jahodové z Červeného kříže na téma zásad první pomoci, konkrétně jak volat záchrannou službu a jak si poradit při oživování či vdechnutí cizího tělesa.

• „Bez Vás to nejde!“

Pod tímto heslem proběhne v sobotu 12. září v Ostravě-Třebovicích v pořadí již čtvrté diecézní setkání dobrovolníků Charity. Akce začíná v třebovicke sokolovně v 15 hodin a na programu bude například přednáška Libuše Koppové na téma Péče o sebe samého či vystoupení Folklorního klubu Fogáš a harmonikáře Lubomíra Piskoře. Vstup je zdarma. Podrobnější informace včetně mapky najdete na stránkách www.charitaopava.cz.

Napsali o nás

• Václav Müller – palec nahoru!

Poslední červnový víkend uspořádal Václav Müller v pořadí již sedmý ročník festivalu Hradecký slunovrat. Tento milovník dobré hudby a dlouholetý sponzor Charity Opava organizuje v létě a na podzim v prostorách zámku v Hradci nad Moravicí velká setkání několika tisíc svobodomyšlných lidí. On i několik desítek dobrovolníků to dělají bez nároku na honorář. Navíc trička, vstupenky, etikety a další věci na akci vyrábějí lidé z chráněných dílen Charity Opava. Palec nahoru.

Týdeník REFLEX
v rubrice Hvězdy Reflexu –
lidé a skutky, před nimiž
smekáme, 8. července 2020

Sedmdesát let od likvidace řeholních řádů

Během Akce Ř vyvezly bezpečnostní složky také sestry dominikánky z Vlastoviček

Bylo brzké ráno 28. září 1950, když před klášterem sester dominikánek ve Vlastovičkách u Opavy zastavilo několik autobusů. Vzápětí do nich za dozoru bezpečnostních složek musely spěšně nastoupit všechny řádové sestry. Vzít si mohly jen malý kufřík, protože jim bylo řečeno, že tam, kam jedou, budou mít vše potřebné. Kam je ale autobusy odvezou, nevěděla žádná z nich... Právě probíhala Akce Ř, jak komunisté nazvali nezákonné zavírání ženských klášterů a rušení ženských řeholních řádů. Ve Vlastovičkách měla za cíl zlikvidovat klášter, který byl zřízený na počátku dvacátého století jako česká škola na přání místních obyvatel.

Dominikánky přišly do Vlastoviček a Jarkovic na přání místních obyvatel zřídit zde českou školu v roce 1915. Stavba kláštera byla dokončena a slavnostně vysvěcena 30. září 1917. Provoz zde zahájila dvoutrídni a mateřská škola a začalo také fungovat školící a kulturní centrum pro okolí. Jedna místnost v klášteře později sloužila také jako sirotčinec. Jak přibývalo práce, rozrůstalo se také společenství sester.

Pro Němce byly sestry širitelky nenávisti k německé říši

První rána přišla s mobilizací v r. 1938. Školu obsadili Němci, a na místa sester, kterým zakázali vyučovat, nastoupili němečtí učitelé. Sestry, které se snažily pomáhat pronásledovaným, byly německými administrátory obviňovány, že šíří nenávist k německé říši. Vše vyvrcholilo udáním sestry Marie Dolanské, která byla odsouzena za navádění k porušování říšských zákonů a odvezena do koncentračního tábora Ravensbrück, kde 8. prosince 1943 zemřela.

Co se nepodařilo nacistům, dovršili komunisté

Co se nepodařilo nacistům, to po válce dokonali komunisté. V roce 1945 se sice ve Vlastovičkách znovu otevřela dvoutrídni národní

škola a mateřská školka, v nichž se na žádost občanů opět ujaly vyučování sestry dominikánky, ale nový režim se již chystal k likvidaci řádů i klášterů. Akcí Ř předcházela takzvaná Akce K, během níž komunistické bezpečnostní složky v dubnu 1950 v tehdejším Československu prakticky zlikvidovaly mužské kláštery. Odstartoval ji zinscenovaný monstrproces s několika čelními představiteli řeholí, kteří byli po několikátýdenním psychickém i fyzickém týrání donuceni se přiznat k velezrádné a protistátní činnosti a byli odsouzeni k jednomu doživotnímu rozsudku a celkem 132 letům vězení. Akce K se v České republice dotkla 2376 řeholníků, likvidace postihla 291 řeholních domů. Vzápětí začala příprava ke zničení ženských řádů. V polovině července 1950 došlo k předání 17 řeholních domů v jižních Čechách armádě. Na 25. září 1950 byly svolány představitelky všech ženských řeholí na Státní ústav pro věci církevní do Prahy. Tam se dověděly, že mají opustit své budovy, jelikož budou použity k jiným účelům. Do řeholních domů byli nasazeni vládní zmocněnci, kteří zde vykonávali dozor.

Tam, kam jedete, nebudete nic potřebovat

Stěhování začalo 28. září 1950 a

mělo být ukončeno do konce října téhož roku. Z centralizace řeholnic byly vyloučeny ty řeholnice, které pracovaly v nemocnicích, starobincích a jiných sociálních zařízeních, protože zde státu chyběli kvalifikovaní pracovníci. Při přemísťování dbal stát, aby se řeholnice usídlovaly mimo velká města a religiozní oblasti. S centralizací řeholnic je také spojeno zavírání klášterů. Jak uvádí Martina Sedláková ve své diplomové práci, autobusy vezly sestry do Bohosudova, kam dorazily až pozdě večer. Celkem se zde sešlo 146 dominikánek, ale kromě nich zde skončily například také Milosrdné sestry sv. Kříže, takže dohromady bylo v klášteře přes 400 řeholnic. Prostory jezuitského kláštera, kde se měly ubytovat, nebyly téměř obyvatelné. Přes chodby se valila voda, pokoje byly zcela prázdné bez jakéhokoliv nábytku. Část noci proto musely strávit na zemi, dokud nedorazila auta s postelemi. Životní podmínky zde byly špatné – nebylo čím topit, hygiena šla provádět pouze v umyvadle a od nekvalitní vody se nakazila spousta sester.

Šikana a devastace

V říjnu byly sestry posílány do zaměstnání také mimo klášter, část z nich se ocitla v textilce v Nových Modlanech, v Trnovanech,

na předměstí Teplic, jiná skupina pracovala v kaolince v Bohosudově, kde musely při práci vdechovat horký prach ze škrábaného porcelánu. Bohužel, sestry spolu v Bohosudově dlouho nepobýly. Již od května 1951 proběhlo další třídění, jehož cílem bylo roztrhnout kongregaci na menší části, oddělit staré sestry od mladých a ty pak vystavit nátlaku, aby z řádu vystoupily. Řád čekala dlouhá desetiletí útlaku a strádání v nesvobodě. Také klášter ve Vlastovičkách čekala pomalá devastace a pustnutí. Do roku 1972 zde ještě probíhalo vyučování, poté byl ale celý objekt převeden do majetku JZD Hraníčář Loděnice. Když dostaly po roce 1989 budovu zpět sestry na základě restitučního řízení, přebíraly místo prosperujícího kláštera, který jim komunistický režim ukradl, polorozpadlou ruinu, na jejíž obnovu již neměly dostatek síly ani financí, a proto ji darovaly Charitě Opava.

Nová kapitola

A právě v tu chvíli se začíná psát další kapitola historie budovy bývalého kláštera ve Vlastovičkách. Hlavní roli v ní hraje Charita Opava, která v roce 1993 dům přebrala v žalostném stavu. V budově byla vytloučená okna, vytrhané podlahové krytiny, chyběla přípojka elektrického proudu, vody a kanalizace. Z původního vybavení zde nezůstalo nic. Dnes je Dům sv. Cyrila a Metoděje místem, ve kterém už déle než dvacet let nacházejí nový domov dospělí, těžce zrakově postižení nebo lehce mentálně postižení občané z celé republiky. A když si svůj bývalý klášter sestry prohlížely v roce 2018 u příležitosti oslav dvaceti let fungování tohoto střediska Charity Opava, neskrývaly spokojenost s tím, že se Charitě Opava podařilo ho nejen krásně opravit, ale že nadále slouží potřebným.

Boží úmysl nelze zlikvidovat

Dílo sester dominikánek tak ve Vlastovičkách přetrvává navzdory nacistickým i komunistickým totalitám i nadále. Protože Boží úmysl, který stál na počátku založení kláštera, nelze zlikvidovat žádnou Akcí K nebo Akcí Ř. Připomínají nám to i sestry, které svou víru neztratily ani v těžkých časech komunistické perzekuce, na jejímž počátku byl odsun z kláštera ve Vlastovičkách právě před sedmdesáti lety. Vzpomeňme na ně s úctou a vděkem.

„Někdy je nejlepším preventivním opatřením zdravý selský rozum,“

říká Jana Řehulková v rozhovoru o tom, jak nouzový stav vnímají senioři ze stacionáře

Nouzový stav, vyhlášený v polovině března, zasáhl celou společnost. Nejhůře různá omezení včetně přísné karantény dopadala na ohrožené či rizikové skupiny, mezi které patří i senioři. Zavřít pro své klienty musel také Denní stacionář pro seniory. Jak tato stresující situace dopadla na dříve narozené? Čím je omezující povinnosti nosit roušku a dodržovat rozestupy? Orientovat se ve stále se měnících nařízeních bylo obtížné i pro lidi v nejlepší kondici, jak to ale zvládali lidé trpící Alzheimerovou chorobou? Po několika měsících už na tyto otázky zná alespoň částečné odpovědi vedoucí tohoto střediska Charity Opava Jana Řehulková.

Jak vyhlášení nouzového stavu a nutnost karantény změnila ze dne na den život Vašim klientům?

Byli překvapení. Ale naši klienti žijí v rodinách nebo mají pečující osobu, která je navštěvuje, proto se dá říci, že tuto situaci čekali. I když asi tak jako my doufali, že k ní nakonec nedojde. Pečující rodiny se musely této situaci podřídit a péči o blízkou osobu si v rámci možností zajistit jiným způsobem. Nejhůře všichni snášeli to, že byl značně omezen také kontakt v rodinách, a tak se nemohli potkávat se svými blízkými. Každý jen čekal, že jak to náhle začalo, tak to snad stejně rychle skončí.

Snažili jste se být s nimi v kontaktu i během nouzového stavu?

Někteří naši klienti jsou zároveň osoby, které jsou v péči naší terénní Charitní pečovatelské služby. A protože mé kolegyně v době uzavření stacionáře v pečovatelské službě vypomáhaly, tak zároveň některé naše klienty mohly navštívit. Jiným klientům jsme během uzavření stacionáře telefonovali, abychom se s nimi pozdravili a podpořili je.

Člověk je v izolaci odkázán většinou jen na zprávy z médií. Jak Vaši klienti vnímali tu přemíru negativních až katastrofických zpráv, která se na ně valila? Nepropadali strachu?

Teď budu odpovídat myslím i za kolegyně z terénních služeb. Máme takovou zkušenost, že lidé sice byli obezřetní a situaci nepodceňovali, ale že by propadali nějakému velkému strachu, to nemůžu říct. Určitě záleží na každém jedinci, na jeho psychické kondici, jak se se situací vyrovná. Také je důležité, jak se o této situaci hovoří v rodině, a zprávy? Většina našich klientů v televizi sleduje spíše zábavné pořady.

Člověk by řekl, že právě senioři

budou panikařit...

Samozřejmě nejde říci, že by byla reakce u všech stejná, ale je pravda, že panikaření jsme zaznamenávali spíše u mladších osob, než jsou naši senioři. Na toto téma jsem se bavila už s několika různými kolegy. Vysvětlovali jsme si to vždycky tím, že tito lidé v životě zažili velmi těžké situace. Doba byla pomalejší a lidé byli trpělivější než my, na vše si uměli počkat. Zažili válku, která pro ně byla těžká. Měli jsme klientku, která ve válce ztratila všechny bratry i tatínka. Byla to paní, kterou jsme jinak než s úsměvem na tváři nikdy neviděli.

Po nějaké době jste mohli opět otevřít, ale za poměrně přísných hygienických opatření, jako jsou nucené rozestupy a roušky. Dá se to u Vašich klientů dodržet?

Musí je to přece velmi omezovat v komunikaci, která je jedním z důvodů, proč do stacionáře docházejí...

Stacionář je zařízení, které zabezpečuje péči a podporu osobám v jejich nepříznivé sociální situaci. Mezi hlavní cíle patří aktivní trávení dne. Trénujeme paměť, provádíme muzikoterapii, připravujeme různé pracovní činnosti a podobně. Ale aktivní trávení času je třeba i obyčejné popovídání. Pokud jsme ve vnitřních prostorech, musí být klienti v menších skupinkách. Roušky používají tehdy, pokud jim to dovolí zdravotní stav. Personál roušky nosí stále, ale je to velice obtížné, jelikož k různým neduhům stáří patří také zhoršené vnímání, zhoršený sluch či úplná hluchota a podobně. A v takovém případě znamená rouška velkou mezilidskou a komunikač-

ní bariéru.

Máme například klientku, jejíž rodina se ptala, zda musíme nosit roušky, a když jsme odpověděli, že ano, rozhodli se maminku odhlásit.

A dá se vůbec nutnost dodržovat rozestupy a hlavně nosit roušku vysvětlit klientům s Alzheimerovou chorobou? Rozumějí tomu, co se kolem nich děje?

Vždycky jsme se snažili chovat profesionálně, především lidsky. Lidé s Alzheimerovou nemocí potřebují úplně jiný přístup, než lidé, kteří jsou omezení spíše fyzicky. Pracujeme s nimi tak, aby jim to vyhovovalo, aby z důvodu svého omezení nebyli opatřeními ještě více vystresováni.

Zaznamenali jste v této souvislosti nějaké problémy?

Lidé, kteří onemocní Alzheimerovou nemocí, trpí neobvyklou ztrátou paměti, chovají se zmataně, mívají strach z neznámého a podobně. Víme, že člověk s touto nemocí cítí emoce kolem sebe daleko intenzivněji než běžný zdravý člověk. Pokud není zrovna ve svém světě, na úsměv vám odpoví úsměvem, na slzy slzami. Snažíme se pracovat tak, aby se s námi cítil takovýto člověk bezpečně a spokojeně.

A vůbec – nakazil se někdo z Vašich klientů COVIDEM-19?

Naštěstí ne.

Co je tedy ohrožuje více – nákaza, nebo preventivní opatření, která místy dost drasticky zasahují do jejich životů?

Nejsem takový odborník, abych mohla na tuto otázku plnohodnotně odpovědět. Nicméně si myslím, že i když onemocnění může být pro někoho velmi ohrožující, je zároveň nutné používat, jak se říká, zdravý selský rozum, který, když opravdu funguje, je nejlepším preventivním opatřením.

Ve stacionáři jsme vždycky dodržovali hygienické podmínky, starali se o klienty tak, aby byli v bezpečném a přirozeném prostředí. Myslím si, že se nám to díky Pánu Bohu a naší přímluvkyni sv. Anežce daří.

Josef Suchár a Petr Linhart vracejí místům zapomenutá jména a příběhy

Velmi zajímavé setkání připravil na pondělí 28. září festival Hradecký slunovrat. Na zámku v Raduni bude od 18 hodin debatovat Václav Müller o obnově mariánských poutních chrámů a návratu života do Sudet s Mons. Josefem Suchárem z Neratova a hudebníkem Petrem Linhartem ze Skoků. Inspirativní večer, který Petr Linhart doprovodí svými písněmi, nazvali organizátoři „Je třeba vrátit místům jejich jména a příběhy“.

Za časů komunismu tajně vysvěcený kněz Josef Suchár je biskupský vikář pro diakonii a sídelní kanovník kolegiátní kapituly v Litomyšli. Je také

farářem v pohraniční osadě Neratov, která po odsunu Němců téměř zanikla. Se svými spolupracovníky z neziskové organizace Sdružení

Neratov do ní vrací život a pracuje na obnově barokního kostela Nanebevzetí Panny Marie. Rozbořený chrám určený k demolici již v roce

1990 vyklidil s farníky, ovšem svolení k opravám kostela podmínil biskup Karel Otčenášek tím, že Suchár do Neratova „přitáhne“ lidi, kteří tam budou žít. V té době tam kromě chalupářů žili asi čtyři stálí obyvatelé, přitom na konci druhé sv. války jich bylo asi tři sta. Když se Josefu Suchárovi a jeho přátelům podařilo zvýšit jejich počet na čtyřicet, biskup opravu povolil. Sdružení Neratov, které založili, se postupně zaměřilo na pomoc dospělým s lehkým mentálním postižením a postiženým dětem. Díky péči o ně tu získali práci další lidé. Sdružení provozuje chráněné dílny, dále hospodu, jídelnu či obchod a rekreační zařízení. Opravený kostel Nanebevzetí Panny Marie dostal unikátní skleněnou střechu ve tvaru kříže a stal se opět vyhledávaným poutním místem, kde se konají pravidelné bohoslužby i poutní slavnosti a koncerty. Petr Linhart, člen skupin Čp. 8 či Majerovy brzdové tabulky, se ve své tvorbě systematicky věnuje zapomenutým příběhům Sudet. Spolu s dalšími přáteli se snaží vrátit život do kdysi slavného poutního místa Maria Stock, dnes Skoky. Pokud se vše podaří stihnout, mohl by v Raduni také pokrýt svou novou desku.

Kněz Josef Suchár: Charita je jazykem církve, kterému rozumějí i nevěřící

Josef Suchár, s nímž připravil Hradecký slunovrat na pondělí 28. září besedu (viz článek výše) je kromě jiného také dlouholetý prezident Diecézní charity Hradec Králové. O roli Charity hovoří velmi inspirativně také v knize rozhovorů, kterou s ním připravil Tomáš Kutil z katolického týdeníku a kterou vydalo v roce 2018 Karmelitánské nakladatelství. Přinášíme několik odpovědí z této knihy jako doplnění pozvánky.

Co je podle Vás úlohou Charity ve společnosti?

Je jazykem církve, kterému rozumějí i nevěřící. Bohužel nám ho komunisté sebrali. A nejstrašnější je, že si na to všichni zvykli. I věřící. Berou službu potřebným jako nadstavbu, není přímo součástí jejich víry. Podobně jako školy. Hlásání evangelia je ale přece o vzdělanosti. Abych o něm dokázal mluvit, hledat ho a poznávat. Přijímat informace, kriticky je hodnotit a selektovat. Bez toho má církev osekávané ruce a nohy. Zůstane jí srdce, které je v kostele při slavení, ale důležité údy jí chybí. Stejně jako nemocnice.

Je to tedy základní poslání církve?

Ano! Dnes je k těmto věcem nutné mít vzdělaný personál, tak je Charita

právník, která tyto profese sdružuje. Ale její činnost je pořád základním posláním církve! Není to něco navíc. Jen pak je živou církví. Dnes se o tom již hezky mluví, ale v realu je církev pořád spojená hlavně se slavením mše svaté. Mše svatá bude vždy vrcholem pocty Bohu. Není nic většího. Je-li ale vrcholem, pak musí být i něco pod ní. Pokud bude jen samotný vrchol, máme problém. Je to někdy až dehonestace slavení eucharistie. Kam přijdeme, tam „mšíme“. Jakákoliv oslava musí být mší. Je tady přece spousta jiných forem, které můžeme využít. Podoba liturgie navíc pořád hodně koresponduje s devatenáctým stoletím, přestože Druhý vatikánský koncil do ní jasně přinesl nové prvky. Jsme ale uzamčení v gotických a

barokních kostelích, jedeme postaru. Nechci je bourat. Proč bychom ale běžné modlitby a mše svaté nemohli prožívat ve školách, v domech důchodců? Všude tam mohou být kaple, postavené už tak, aby se v nich mohlo tvořit společenství a my jsme nebyli svázáni lineárním uspořádáním, na které jsme zvyklí z kostela.

Změnit mentalitu ale bývá to nejtěžší.

Charita je pro mě viditelným znamením živé církve. V současné době se ale musíme spíš proboujovat k tomu, abychom se na její kmen vůbec mohli naroubovat. Stále čekáme, až na nás něco zbude. Pokud bychom chtěli vrátit prestiž školství a diakonii, pak by měl mít každý sídelní biskup dva pomocné biskupy. Jeden by se staral o školy, druhý o charitativní činnost. Biskup má nejen u věřících větší slovo. Když tohle říkáme, tak to zní divně, protože jsem tím vikářem pro diakonii. Jako bych si říkal o biskupské svěcení. Ale já

nevím, jak to jinak udělat. Nikdo pořádně neví, kdo je biskupský vikář, tomu lidé moc nerozumějí. Když bude ale v čele biskup, tak je to jasný signál, že to k církvi patří. Zvlášť ve světle toho, co jsem už říkal – že si lidé odvykli tyhle věci považovat za neoddelitelnou součást církve.

Ono by to církvi mohlo hodně pomoci. Komunisti jí sebrali prestiž i tím, že ji zbavili škol a nemocnic. Pokud by se služba druhým opět jasně včlenila do života církve, u společnosti by její kredit stoupl.

To je důvod, proč církev tak roste ve třetím světě. Když se tam řekne církve, je to pro lidi ta konkrétní škola nebo nemocnice. A k tomu mají i kostel. U nás je to obráceně. Nemocnicí projde spousta lidí, kterým pomůžete a školou kupa dětí, které něco naučíte. Pak jsou mnohem otevřenější slyšet, co jim říkáte. Setkali se naprosto konkrétně s nějakým dobrým, co pro ně církev udělala. Pak jim můžete vyprávět o Bohu.

„Mentální obohacení“ podpořili Dan Bárta a Petr Čtvrtníček

Zpěvák Dan Bárta a herec Petr Čtvrtníček podpořili kampaň „Mentální obohacení“, kterou zorganizovala společnost Portus Praha pro Stavební spořitelnu České spořitelny známou jako Buřinka. Buřinka v ní obdarovala celkem pětadvacet charitativních projektů částkou 25 tisíc korun a penězi přispěli i další dárci. Mezi příjemci byla také Charita Opava, jejíž středisko Radost nakonec inkasovalo více než 33 tisíc korun.

Celkem pětadvaceti přihlášeným organizacím mohli podle vlastního rozhodnutí lidé přispívat buď libovolnou finanční částkou, nebo dárkovým poukazem, který k to-

muto účelu obdrželi od generálního partnera Stavební spořitelny České spořitelny.

Za Charitu Opava se projektu zúčastnila sociálně terapeutická dílna

na Radost, jejímž záměrem bylo rozšířit pracovní aktivity o výrobu mýdla a svíček a pořídit si vyšívací stroj.

Kromě již zmíněných pětadvaceti tisíc korun se Radosti v projektu nakonec podařilo získat dalších 8.250 korun, díky čemuž si skutečně mohli koupit nejen vyšívací stroj, ale také speciální nádobí, nástroje, formy a materiál na výrobu svíček a mýdel.

„Jsme za to velmi rádi a děkujeme,“ říká vedoucí Radosti Tereza Šenková. „Výroba svíček a mýdel je totiž docela jednoduchá a hlavně rychlá, takže klienti hned vidí výsledek, a to je přesně to, co potřebují jako motivaci k další práci. Navíc - kdo by nechtěl pracovat v krásně vonavém prostředí,“ dodává s úsměvem.

Jako jedni z prvních si mohli vonavé výrobky ze sociálně terapeutické dílny Radost pořídit na konci června návštěvníci festivalu Hradecký slunovrat, kde měla Radost díky vstřícnosti pořadatelů tak jako každý rok svůj prodejní stánek a malou dílničku pro děti.

Pět set prodaných káv v Betty Café = dar pět tisíc korun pro Radost

Částku pět tisíc korun předali v úterý 28. července klientům sociálně terapeutické dílny Radost majitelé moto kavárny Betty Café. Proč právě pět tisíc? Poslední červnový víkend prodala originální moto kavárna na festivalu Hradecký slunovrat pět set káv. A protože spolu s majiteli obsluhovali návštěvníky dvoudenního festivalu v Hradci nad Moravicí také klienti Radosti, připadlo jim z každé prodané kávy deset korun.

Majitelé pojezdny kavárničky Betty Café již v červnu nabídli charitativním klientům, že by si mohli zopakovat roli číšníků, kterou tak úspěšně zvládali v loňském roce v Kavárně pro Radost v opavském obchodním centru Silesia. A protože se práce číšníků klientům líbila, rádi se k ní na Hradeckém slunovratu vrátili. Vůně kávy, nabízené hned při vstupu na zá-

mecké nádvoří, zlákala mnohé. U pojezdny kavárny se zastavili a pořídili si fotografii například armádní generál Petr Pavel, publicista Bohumil Pečinka či zpěvačka Marie Puttnerová.

Účastí na Hradeckém slunovratu ale spolupráce Betty Café a Charity Opava nekončí. Klienti Radosti a Domu sv. Cyrila a Metoděje Vám budou v pojezdny kavárničce kávu

dále nabízet například každou neděli v opavských Městských sadech při vstupu na stadion. A s kavárnou Betty Café se potkáte také na akci Sportovní den (nejen) pro klienty v sobotu 19. září v areálu fotbalového hřiště v Kylešovicích. Děkujeme!

Zde Vás s radostí obslouží klienti Charity Opava!

A z každé prodané kávy věnuje BETTY CAFÉ Charitě Opava 10 korun!

Děkujeme!

OBČANSKÉ JUDO

• Trápí mě zlé sny

Nemůžu spát, pořád se mi zdají hnušné sny. Po pár hodinách se budím zpocená, roztěkaná, někdy jsou sny tak živé, že přemýšlím, jestli se mi to opravdu jen zdálo. Celý den mám rozhozený, nejsem schopna se soustředit, mám výkyvy nálad. Co mám dělat?

Karla

Zlé sny už někdy nejspíš potkaly každého z nás, a i když již po staletí probíhá řada výzkumů, vědci stále nemají jednoznačnou odpověď na otázku, co je jejich příčinou. O to těžší pro vás může být jejich pochopení, ale není vhodné zlé sny podceňovat. Jsem ráda, že je chcete řešit. Dlouhodobý výskyt nočních můr totiž může vést k permanentní únavě, psychickým a fyzickým problémům. Řada studií upozorňuje na fakt, že se sny tvoří v našem podvědomí, kdy se jedná o vytěsněné vjemy za bdělého stavu. Sny tak často odráží naše největší strachy a obavy. Časté opakování zlých snů se pak může objevovat u jedinců, kteří jsou zahlceni problémy, prožívají silné stresové období, prožili traumatizující či negativní zážitek, nebo jsou fyzicky přetíženi či konzumovali těžké jídlo před spaním a podobně. Abyste se tedy zlých snů zbavila, je třeba nejprve odhalit jejich příčinu. Je například nyní něco, co vás stresuje, trápí? Prožila jste v poslední době nějakou náročnou situaci? Pro lepší odhalení možných problémů a strachů je vhodné si sny po probuzení zapisovat, následně si je zkusit rozebrat. Na kvalitní spánek má vliv také prostředí, kde spíte (vhodná teplota v místnosti, vyvětraná místnost, žádné rušivé elementy jako počítač a podobně). Dále již zmíněná strava před spaním, která by neměla být mastná, pikantní či příliš sladká. Napadá mě ještě vyzkoušet si navodit před spaním příjemný pocit, například myšlenkou na něco pěkného, co se vám přes den událo a o čem byste chtěla snít, případně vyzkoušet před spaním nějakou relaxační techniku. Pokud se vám dlouhodobě nedaří zlých snů zbavit, nebojte se obrátit na odborníka. Přeji vám klidný spánek. **Irena GRYGAROVÁ, Naděje**

Blahopřání

• Ať žije Matyášek!

Ve čtvrtek 2. července 2020 se naši milé kolegyni a vedoucí Lucii a jejímu manželovi Tomáši Trunečkovým narodil syn Matyáš. Přejeme spoustu zdraví, lásky a ať jim Matyášek dělá jen samou radost.

Kolegyně z Občanské poradny a Naděje

• Podpořte Opavskou pětku, přispějte také Charitě Opava

Už více než osmdesát speciálních VIP permanentek s názvem Opavská pětka na utkání Basketbalového klubu Opava v nadcházející ligové sezóně má své majitele. Ti nejenže podpoří opavský basketbal, ale stanou se také sponzory Charity Opava. Nákup Opavské pětky totiž má i charitativní rozměr. Pětistovku z každé prodané permanentky věnují opavští basketbalisté Charitě Opava, se kterou již mnoho let spolupracují. Permanentky, jejichž vlastníky čekají kromě vstupů na všechna ligová i pohárová utkání také společenská setkání s hráči i trenéry a další překvapení, jsou stále v prodeji! Podrobnější informace a kontakty najdete na www.charitaopava.cz v sekci Aktuality.

Společnost

Jan Hanuš přebral dekret o jmenování do funkce ředitele

Dekret o jmenování do funkce ředitele Charity Opava předal v úterý 21. července Janu Hanušovi ředitel Charity ČR a Diecézní Charity ostravsko-opavské Lukáš Curylo. Ředitelé Charit jsou jmenováni vždy na čtyři roky na základě doporučení Rady Charity. Jan Hanuš, který je ředitelem Charity Opava od 1. září 2004, tak přebral v pořadí již pátý jmenovací dekret. V Charitě Opava však působí mnohem déle, před tím, než se stal jejím ředitelem a vystřídal ve funkci Annu Ekslerovou, byl vedoucím Domu sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené ve Vlašovicích u Opavy.

V úterý 8. září oslaví vstup do nového desetiletí naše kolegyně Milada Kallerová a Simona Putánková.

Milá Miladko, milá Simčo, k vašim kulatinám vám přejeme jen to nejlepší. Ať vás v následujících letech provází zdraví, radost, pohoda. Ať prožíváte krásné dny, které naplní váš život.
Kolektiv chráněných dílen

V září oslaví narozeniny Martin Solnický a Lenka Stružiková z chráněných dílen.

Milí kolegové, přejeme vám k narozeninám hodně radosti, zdraví, pohody a optimismu.

Ať se vás stále drží životní elán.

Kolektiv chráněných dílen

Naši činnost podporují:

Moravskoslezský kraj

Listárna

Díky za Vlaštofku

Dobrý den, srdečně vás zdravím. Musím vám pochválit časopis Vlaštofka. Je v dobré grafické úpravě. Dozvěděl jsem se hodně věcí. Jsem rád, že tento časopis je na internetu.

Lukáš SATLER

Ad. Radost se v kukuřičném bludišti neztratila

Dobrý den, jsem ráda, že vše proběhlo v pořádku a návštěvu v našem opavském kukuřičném bludišti jste si užili. Článek je moc krásně napsaný, děkuji moc za Vaši podporu a propagaci!

Opravdu se nám začíná na opavském bludišti dařit.

Ať se Vám a celé Vaší organizaci také daří. S přáním krásného dne

Dominika JABLONSKÁ,
koordinátor kukuřičných bludišť

Krátce

• Hlavnický Farní Silvestr bude benefiční

V pořadí již čtvrtý Farní Silvestr, který uspořádá 28. listopadu 2020 farnost Hlavnice, bude benefiční. Organizátoři se rozhodli veškerý výtěžek věnovat mobilnímu hospici Charity Opava Pokojný přístav a zároveň poprosit účastníky akce i další občany o finanční dar. V září místní občané dostanou do schránky dopis s prosbou o příspěvek a se všemi dalšími potřebnými informacemi. O stavu sbírky budou organizátoři průběžně informovat v médiích, v Domovníku a také na speciálně pro tento účel zřízené facebookové stránce. Všem dárcům již nyní děkujeme!

• Mraveneček má pro veřejnost raději zavřeno

Den otevřených dveří, který měl tak jako každý rok na září naplánován Denní stacionář Mraveneček, se nakonec neuskutečnil. Důvodem jsou hygienická opatření proti koronaviru. „Snažíme se ochránit naše klienty, a tak věřím, že zrušení tradičního dne otevřených dveří veřejnost pochopí a promine nám to,“ říká vedoucí stacionáře Mraveneček Jana Konopková.

• Charita pomáhá Bejrútu, přidejte se

Do pomoci postiženým výbuchem, který v úterý 4. srpna otřásl libanonským Bejrútem a vyžádal si několik desítek mrtvých a tisíce zraněných se zapojila také Charita Česká republika. Ta uvolnila z krizového fondu částku tři sta tisíc korun na bezprostřední pomoc a zároveň vyhlásila veřejnou sbírku pro lidi postižené katastrofou. Přidat se můžete i Vy. Jakákoli částka zasláná na účet číslo 55660022/0800, variabilní symbol 129, může pomoci lidem, kteří během několika vteřin přišli o střechu nad hlavou nebo o obživu. Více na www.charitaopava.cz.

Charita pro Libanon

Číslo účtu:
55660022/0800
Variabilní symbol:
129

DOMOVNÍK

DOMOVNÍK. Vydává Charita Opava, Přemyslovců 26, 747 07 Opava, pro své zaměstnance, dobrovolníky a příznivce. Evid. číslo MK ČR E 23233. Tel. 553 612 780, e-mail: mludek@charitaopava.cz, www.charitaopava.cz. Září 2020.

Pište nám! Popřejte svým kolegům a spolupracovníkům!

Listárna zpravodaje Domovník je určena Vašim názorům, připomínkám a postřehům. Své příspěvky pošlete na adresu: mludek@charitaopava.cz. Těšíme se na ně!